

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

11. wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim skutecznie wykorzystywała nowy instrument demokracji i praw człowieka do wspierania demokracji i poszanowania praw człowieka w Iranie, w tym wolności słowa w internecie;
12. apeluje do przedstawicieli UE oraz do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel, by zachęcali irańskie władze do ponownego zaangażowania się w dialog na temat praw człowieka; ponownie stwierdza, że jest gotów zaangażować się w prowadzony na wszystkich szczeblach dialog z Iranem na temat praw człowieka w oparciu o uniwersalne wartości zapisane w karcie ONZ i w konwencjach międzynarodowych;
13. popiera dwutorowe podejście UE do Iranu (połączenie sankcji z dyplomacją), ale zarazem jest zaniepokojony z powodu konsekwencji, jakie niosą mieszkańcom Iranu szeroko zakrojone sankcje przeciwko temu krajowi, w tym wzrostem inflacji i brakiem niezbędnych towarów, zwłaszcza leków;
14. wzywa Radę do zaostrzenia ukierunkowanych środków przeciwko osobom i podmiotom z Iranu, w tym instytucjom państwowym, odpowiedzialnym za rażące naruszanie praw człowieka i ograniczanie podstawowych wolności lub uczestniczącym w tego rodzaju aktach, zwłaszcza w formie nadużywania technologii informacyjnych i komunikacyjnych, internetu i cenzury mediów; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły zajęcie i zamrożenie wszelkich znajdujących się w UE aktywów, w tym nieruchomości, należących do Irańczyków, którzy są przedmiotem ukierunkowanych środków ograniczających;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu, a także do zapewnienia przetłumaczenia niniejszej rezolucji na język perski.

P7_TA(2012)0464

Sytuacja w Birmie, w szczególności utrzymujące się akty przemocy w stanie Arakan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie sytuacji w Birmie/Mjanmie, w szczególności w sprawie nieustającej przemocy w stanie Arakan (2012/2878(RSP))

(2015/C 419/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy/Mjanmy, w szczególności rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. ⁽¹⁾ oraz z dnia 13 września 2012 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 24 sierpnia 2012 r. przedłożone przez Specjalnego Sprawozdawcę ONZ ds. Sytuacji w zakresie Praw Człowieka w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając decyzję Rady 2012/225/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydenta Thein Sein z dnia 17 sierpnia 2012 r. skierowane do parlamentu Birmy w sprawie sytuacji w stanie Arakan,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ z dnia 25 października 2012 r. w sprawie sytuacji w stanie Arakan w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 26 października 2012 r. w sprawie ponownego wystąpienia aktów przemocy w stanie Arakan w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając wspólne oświadczenie podpisane dnia 3 listopada 2012 r. przez przewodniczącego Komisji Europejskiej Jose Manuela Barroso i szefa Kancelarii Prezydenta Mjanmy U Aung Mina w birmańskim Ośrodku ds. Pokoju w Rangunie,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0355.

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- uwzględniając skierowany do rządu Birmy/Mjanmy apel wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 9 listopada 2012 r. domagający się podjęcia koniecznych kroków celem przyznania Rohingya praw obywatelskich i ich równego traktowania,
  - uwzględniając pismo prezydenta Thein Seina z dnia 16 listopada 2012 r. skierowane do sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-Moona, w którym prezydent Birmy/Mjanmy zobowiązał się do rozważenia możliwości przyznania obywatelstwa muzułmanom Rohingya, którzy są bezpaństwowcami,
  - uwzględniając konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
  - uwzględniając art. 18–21 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając art. 25 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r.,
  - uwzględniając oświadczenia szeregu przedstawicieli rządu birmańskiego i opozycji, w tym Aung San Suu Kyi, odmawiające mniejszości etnicznej Rohingya praw obywatelskich i pomniejszające odpowiedzialność władz państwowych w odniesieniu do niedawnych brutalnych starć,
  - uwzględniając oświadczenie Krajowej Komisji Praw Człowieka w Birmy/Mjanmie z sierpnia 2012 r., w którym stwierdzono, że prześladowania Rohingya oraz wydarzenia mające miejsce w stanie Arakan nie wchodzą w zakres kompetencji komisji,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od początków 2011 r. rząd Mjanmy poczynił znaczące postępy na drodze ku przywróceniu swobód obywatelskich, jednak niedawne akty okrucieństwa w stanie Arakan zwracają uwagę na olbrzymie trudności, które nadal muszą zostać przezwyciężone;
- B. mając na uwadze, że sytuacja w stanie Arakan pozostaje napięta, od czerwca 2012 r. co najmniej 110 000 osób zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów, a od ponownej eskalacji przemocy w październiku br. 89 osób straciło życie oraz ponad 5 300 domów i obiektów sakralnych zostało zniszczonych;
- C. mając na uwadze, że większość przesiedleńców stanowią Rohingya, którzy mieszkają w obozach w niedopuszczalnych warunkach, borykając się z poważnym przeludnieniem, alarmującymi poziomami niedożywienia wśród dzieci, całkowicie nieodpowiednim stanem wody i urządzeń sanitarnych, prawie całkowitym brakiem dostępu do szkolnictwa i brakiem odpowiedniego dostępu do pomocy humanitarnej;
- D. mając na uwadze, że od wybuchu starć społecznych w czerwcu 2012 r. w stanie Arakan wprowadzono stan wyjątkowy pozwalający na wprowadzenie stanu wojennego, a pod koniec października 2012 r. rząd wprowadził godzinę policyjną na terenach dotkniętych przemocą i skierował na miejsce dodatkowe służby bezpieczeństwa, jednak środki te jak dotychczas nie zdołały powstrzymać przemocy;
- E. mając na uwadze, że mniejszość Rohingya nadal jest dyskryminowana; mając na uwadze, że według doniesień władze lokalne brały udział w atakach na Rohingya i realizują aktywne działania na rzecz wydalenia Rohingya z kraju; mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa wezwała rząd Mjanmy do zmiany Ustawy o obywatelstwie z 1982 r., aby zagwarantować, że Rohingya nie są już bezpaństwowcami oraz że poradzono sobie z przyczynami wieloletniej dyskryminacji wobec społeczności Rohingya;
- F. mając na uwadze, że stan Arakan jest drugim najuboższym stanem w Birmy/Mjanmie, która sama jest już jednym z najsłabiej rozwiniętych krajów na świecie, a ubóstwo i prześladowania odegrały rolę w napędzaniu przemocy między wspólnotami, podobnie jak bolesne wydarzenia w historii obu wspólnot;
- G. mając na uwadze, że w dniu 31 października 2012 r. trzech ekspertów ONZ wyraziło głębokie zaniepokojenie z powodu nieustającej przemocy między wspólnotami w stanie Arakan i wezwało rząd do rozwiązania w trybie pilnym problemów leżących u podstaw napięcia i konfliktu pomiędzy wspólnotami buddyjską i muzułmańską w regionie;
- H. mając na uwadze, że rząd Birmy/Mjanmy ustanowił w sierpniu 2012 r. komisję śledczą, do której nie zaproszono przedstawiciela wspólnoty Rohingya, a która ma się zająć przyczynami wybuchu przemocy na tle religijnym i przedstawić propozycje jej zakończenia, jednak jak dotychczas prace komisji okazały się bezowocne;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- I. mając na uwadze, że szacuje się, iż w związku z ciągłymi aktami przemocy w ostatnich latach do krajów ościennych uciekło milion Rohingya – przy czym ok. 300 tys. osób szuka schronienia w Bangladeszu i 92 tys. osób w Tajlandii, a około 54 tys. niezarejestrowanych osób ubiegających się o azyl przebywa w dziewięciu obozach wzdłuż granicy między Tajlandią i Mjanmą;
- J. mając na uwadze, że co najmniej 4 tys. osób uciekło na łodziach do Sittwe, stolicy stanu Arakan, gdzie rząd oddzielił muzułmanów, w tym Rohingya, od reszty mieszkańców i przesiedlił ich do obozów; mając również na uwadze, że szacuje się, iż co najmniej 3 tys. Rohingya uciekło drogą morską do granicy między Birmą i Bangladeszem, gdzie począwszy od czerwca nakazano służbom bezpieczeństwa Bangladeszu odsyłanie wszystkich osób zbliżających się do granicy z powrotem do kraju;
- K. mając na uwadze, że podczas swojej wizyty w stolicy Birmy Naypyidaw przewodniczący Komisji Europejskiej Jose Manuel Barroso zaoferował Birmie 78 mln EUR w ramach pomocy UE na rzecz rozwoju i podkreślił, że UE jest gotowa do uruchomienia 4 mln EUR natychmiastowej pomocy humanitarnej, pod warunkiem, że zagwarantowany zostanie dostęp do obszarów dotkniętych przemocą;
  1. jest zaniepokojony ponowną eskalacją aktów przemocy na tle etnicznym w stanie Arakan, w wyniku których wiele osób poniosło śmierć lub zostało rannych i które doprowadziły do zniszczenia mienia i przesiedlenia lokalnej ludności, oraz wyraża obawę, że starcia między wspólnotami mogą zagrozić przemianom demokratycznym w kraju i mogą mieć znaczny wpływ na cały region;
  2. odnotowuje trwające reformy w dziedzinie polityki i praw obywatelskich, które mają obecnie miejsce w Mjanmie, jednak wzywa władze do zwiększenia wysiłków, w tym za pomocą uwolnienia pozostałych więźniów politycznych, i do rozwiązania w trybie pilnym kwestii przemocy między wspólnotami i zajęcia się ich konsekwencjami;
  3. uważa, że obecne nasilenie przemocy między wspólnotami w stanie Arakan jest konsekwencją wieloletniej polityki dyskryminującej Rohingya; podkreśla, że jak dotychczas niewiele uczyniono, aby zapobiec napięciom między wspólnotami i dyskryminacji na tle etnicznym lub rozwiązać kwestię ich przyczyn;
  4. odnotowuje zapewnienia rządu, że przeprowadzi pełne i niezależne śledztwo w sprawie wydarzeń i podejmie działania wobec osób, które podlegały do przemocy; wzywa rząd Birmy/Mjanmy do podjęcia natychmiastowych działań mających położyć kres przemocy i dyskryminacji na tle etnicznym i do postawienia przed sądem sprawców brutalnych starć i innych powiązanych nadużyć, do których doszło w stanie Arakan;
  5. wzywa wszystkie strony do znalezienia trwałych rozwiązań sporów między wspólnotami i ponawia swój apel do sił politycznych o wyraźne opowiedzenie się za społeczeństwem pluralistycznym zakładającym integracyjny dialog z lokalnymi społecznościami;
  6. wzywa rząd Birmy/Mjanmy do zaprzestania praktyk dyskryminacyjnych skierowanych przeciwko Rohingya; ponawia swoje wcześniejsze apele o zmianę lub uchylenie Ustawy o obywatelstwie z 1982 r., tak aby zapewnić równy dostęp Rohingya do birmańskiego obywatelstwa;
  7. wzywa władze Mjanmy do podjęcia bardziej zdecydowanych działań w kwestii praw obywatelskich, w szczególności dostępu do edukacji, pozwoleń na pracę i swobody przemieszczania się mniejszości Rohingya;
  8. wzywa rząd Birmy/Mjanmy, aby zezwolił agendum ONZ i humanitarnym organizacjom pozarządowym, jak również dziennikarzom i dyplomatom na nieograniczony dostęp do wszystkich rejonów kraju, w tym do stanu Arakan, i zagwarantował wszystkim społecznościom dotkniętym konfliktem nieograniczony dostęp do pomocy humanitarnej; wzywa ponadto władze Mjanmy do pilnej poprawy warunków w obozach dla przesiedlonych Rohingya;
  9. wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia pomocy humanitarnej i wsparcia rządu birmańskiego w wysiłkach na rzecz ustabilizowania sytuacji i szybszego wdrożenia programu reform w sposób gwarantujący praworządność, poszanowanie praw człowieka i wolność polityczną;
  10. z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji Praworządności parlamentu Mjanmy i wzywa rząd do sprawnego wdrożenia reform legislacyjnych, instytucjonalnych i politycznych mających na celu położenie kresu przypadkom poważnego łamania praw człowieka na obszarach dotkniętych konfliktami etnicznymi i innymi konfliktami zbrojnymi oraz rozwiązanie problemu nieustannej bezkarności w przypadku łamania praw człowieka, w szczególności gdy łamanie praw człowieka dopuszczają się władze państwowe;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

11. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie w dniu 17 września 2012 r. 514 więźniów, w tym 90 więźniów politycznych, oraz uwolnienie w dniu 19 listopada 2012 r. 66 więźniów, w tym co najmniej 44 więźniów politycznych, w ramach amnestii, która zbiegła się z wizytą prezydenta USA Baracka Obamy w Birnie/Mjanmie; wzywa rząd Mjanmy do uwolnienia wszystkich pozostałych więźniów sumienia, wyjaśnienia dokładnie, ilu nadal pozostaje w areszcie, i podjęcia kroków mających na celu reintegrację społeczną uwolnionych więźniów;

12. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady w sprawie Birnie/Mjanmy z dnia 23 kwietnia 2012 r., które obejmują zawieszenie środków ograniczających nałożonych na rząd, z wyjątkiem embarga na broń, oraz wolę dalszego wspierania przez UE przemian w kraju; mając na uwadze, że podstawowe obawy UE wiążą się z kwestiami praw człowieka, takimi jak pomoc w procesie reform, przyczynianie się do rozwoju gospodarczego, politycznego i społecznego i zagwarantowanie rządów prawa i podstawowych wolności, w szczególności wolności słowa i zgromadzeń; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną wizytę przewodniczącego Komisji Europejskiej i natychmiastowe zwiększenie przez Komisję środków na pomoc humanitarną dla ludności stanu Arakan w 2012 r.;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Birnie/Mjanmy, Wysokiej Przedstawiciel UE, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN, Sekretarzowi Generalnemu Wspólnoty Narodów, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Birnie/Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ do spraw Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7_TA(2012)0465

Sytuacja migrantów w Libii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie sytuacji migrantów w Libii (2012/2879 (RSP))

(2015/C 419/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół do niej z 1967 r.,
- uwzględniając ratyfikację przez Libię w dniu 25 kwietnia 1981 r. konwencji Unii Afrykańskiej regulującej szczególne aspekty problemów uchodźców w Afryce,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów oraz protokół do niej dotyczący ustanowienia Afrykańskiego Trybunału Praw Człowieka i Ludów, ratyfikowane przez Libię odpowiednio w dniu 26 marca 1987 r. i 19 listopada 2003 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Libii, w szczególności rezolucję z dnia 15 września 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając pakiet EPS dotyczący Libii z dnia 15 maja 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w regionie Sahelu pod względem praw człowieka i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 23 lipca 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0386.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0263.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.